

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115010325
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1115010325.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Kamila Ivánka a Mgr. Marcely Kosovej v trestnej veci obžalovaného I. H., pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/22/2015 zo dňa 24.11.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. mája 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného I. H., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/22/2015 zo dňa 24.11.2015 bol obžalovaný I. H. uznaný za vinného z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zákona, pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona a z pokusu pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona spáchané v časti v jednočinnom súbahu, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 26.11.2013 v Bratislave na B. ulici číslo XX, v byte číslo 2, na druhom poschodí, v čase približne o 12.00 hodine po tom, čo mu poškodená R. D. neodpovedala na ním položené otázky, začal ju v kuchyni otvorenou dlaňou fackať po tvári, popri tom jej vulgárne nadával a kričal, následne ju odviekol z kuchyne do izby, kde ju hodil na posteľ a ako bol nad ňou, tak ju stále udieral otvorenou dlaňou do tváre, vulgárne nadával a kričal, pričom sa poškodená bránila a kopla ho nohou do oblasti tváre, na čo ju začal biť päsťami do oblasti tváre, hlavy, brucha a rebier až poškodenej začala tiecť krv, na čo sa presunula do kúpeľne, v ktorej sa snažila zamknúť, avšak obvinený šiel hneď za ňou a zabránil jej v tom vykopnutím dverí, do ktorých urobil dieru a z vnútornej strany dverí vzal kľúč, ktorý si ponechal, pričom počas toho, ako bola poškodená v kúpeľni viackrát za ňou prišiel a udieral ju päsťami do hlavy, pomedzi to ju pozoroval cez dieru v dverách, následne ju v kúpeľni zamkol a neustále sa jej pýtal, prečo sa mu pozerala do mobilného telefónu, následne odišiel do kuchyne, vrátil sa a dvere odomkol a priniesol si kladivo, ktoré následne odložil a priniesol si tĺčik na mäso a povedal: „Teraz začne vypočúvanie“, pričom ako poškodená sedela na toalete a na otázku mu odpovedala, že sa mu pozrela do telefónu, udrel ju s tĺčikom do hlavy, z čoho poškodenej prišlo zle, následne ju viackrát udrel s tĺčikom opäť do hlavy, ako aj do kolien a predkolenia počas toho, ako sedela na toalete a neustále sa jej pýtal, prečo sa mu pozerala do telefónu a ako si to mohla dovoliť, pričom na jej otázku, či ju chce zabiť jej uviedol, že nie, to by bolo príliš jednoduché, že ju chce len zmrzačiť a po tom, ako sa upokojil, ju uzamkol v kúpeľni a odišiel do obývacej časti bytu, pričom v čase približne o 14:00 hodine ho poškodená požiadala, aby ju pustil, nakoľko jej je zle a chcela by si ľahnúť, čo aj urobil a pomohol jej ľahnúť do posteľe a dal jej dva kusy tabletiiek Ibalgin a dva kusy tabletiiek Diazepam, pričom poškodená následne zaspala a v čase o 17.30 hodine, keď sa zobudila, zistila, že obvinený byt opustil a ponechal zranenú poškodenú v byte, pričom jej obvinený z peňaženky odcudzil hotovosť vo výške 600,-Eur, ako aj debetnú platobnú kartu D. J. číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vydanú bankou U. banka, a. s. k bežnému účtu číslo G patriacemu

poškodenej, a týmto vyššie opísaným fyzickým napádaním spôsobil poškodenej odreninu chrbta nosa, odreninu v pravej spánkovej oblasti, odreninu spánkovozáhlavovej oblasti vpravo, okuliarovitú krvnú podliatinu okolo očí výraznejšiu vpravo s výrazným opuchom a nemožnosťou otvoriť viečko, zlomeninu nosa, zlomeninu vnútornej steny orbity vpravo, zlomeninu bočnej steny čuchových dutín s preliačením fragmentov mediálne do čuchových dutín, výraznú pneumatoorbitu, udreninu pravého ramenného kĺbu, ľavého predkolenia, udreninu pravej časti brucha pod rebrovým oblúkom, zlomeninu 8. A 9. Rebra vpravo v strednej axilárnej čiare s dobou liečenia zlomeniny rebier v dĺžke 4-6 týždňov, pričom poškodená pre bolesť nemohla spať na pravom boku a musela spať v polosede prvé 2-3 týždne, nemohla nosiť ťažšie nákupy, s dobou liečenia zlomeniny nosa a etmoidálnych kostí v dĺžke 2-3 týždne, mediálnej fraktúry orbity v dĺžke 7-10 dní, pričom pre edém nosa sa jej ťažšie dýchalo nosom prvých 7-10 dní a pre udreninu v spánkovej oblasti mala bolesti hlavy 7-10 dní, pričom uvedené konanie obžalovaného, vzhľadom na jeho rozsah, intenzitu a miesta na tele poškodenej, na ktoré obžalovaný útočil, úmyselne a bezprostredne smerovali k ťažkej ujme na zdraví v podobe poruchy zdravia trvajúcej po dlhší čas,

následne obvinený po opustení bytu neoprávnene použil vyššie uvedenú odcudzenú platobnú kartu poškodenej dňa 26.11.2013 v čase o 16.58 hodine v H. na B. ulici XX v bankomate U. banky, a. s., na výber hotovosti vo výške 200,-Eur a toho istého dňa v čase o 20.52 hodine v bankomate U. banky, a.s. v H. na D. ulici XXX neoprávnene použil platobnú kartu na výber hotovosti vo výške 700,- €, následne na to sa toho istého dňa neúspešne pokúsil vybrať prostredníctvom tejto platobnej karty v bankomate U. banky, a.s. v H. na R. ulici číslo X v čase o 21.37 hodine hotovosť vo výške 500,- € a o 21.38 hodine hotovosť vo výške 200,- € a nakoniec sa neúspešne pokúsil vybrať prostredníctvom tejto platobnej karty v bankomate U. banky, a.s. v H. na Y. ulici XX dňa 27.11.2013 v čase o 00.02 hodine hotovosť vo výške 1000,- €,

čiže vyššie uvedeným konaním poškodenej celkovo odcudzil peniaze vo výške 1.500,- € a pokúsil sa neúspešne o neoprávnené výbery ďalších peňazí vo výške 1700,-€, teda v prípade úspešného vykonania neúspešných výberov by celkovo odcudzil peniaze spolu vo výške 3.200,- € a tohto konania sa obvinený dopustil po tom, čo bol 19.10.2013 rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Staré Mesto - stred Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I právoplatným 19.10.2013 v priestukovom konaní uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku formou drobnej krádeže podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bola týmto rozhodnutím uložená pokuta vo výške 30,- € nezaplatená na mieste, k čomu bol obvinenému vystavený blok evidenčného čísla 11031335, ktorý si obvinený v rámci blokového konania prevzal,

Za to bol odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. m/ (správne § 37), § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/103/2014 zo dňa 04.07.2014, právoplatného dňa 04.07.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej R. D. škodu vo výške 1.500,- €.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení zahlásil odvolanie obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s postupom súdu prvého stupňa, nakoľko sa necíti byť vinným. Poukázal na to, že súd oprel závery výroku o vine predovšetkým o výpoveď poškodenej R. D.. Z dokumentovaného zranenia poškodenej je vidieť, že toto bolo urobené až dva dni po incidente a to zámerne, aby boli zranenia viditeľnejšie, čo považuje za neobjektívne. Zranenia poškodenej neboli výlučne spôsobené iba ním, ale aj pádom na podlahu, čo konštatovali aj znalci.

Namieta vierohodnosť výpovede poškodenej a v tomto smere poukazuje na odchýlky v jej výpovedí a ako príklad toho, že obžalovaná nehovorí pravdu uviedol jej tvrdenie o tom, že nájomcom bytu na Obchodnej ulici bola ona a nie obžalovaný, čo sa nezakladalo na pravde. Obžalovaný tiež uviedol, že ho neprávom obvinila z držania drog v byte, pričom bolo trestné stíhanie zastavené. Tiež poukázal na to, že samotná poškodená, jej dcéra a bývalý manžel sa mu vyhrážali, že ho dajú zavrieť. Poukázal aj na závery znalca z odboru psychiatrie. Poškodená bola pod vplyvom drogy, alkoholu. Jej výpoveď nie je logická. V minulosti bola aj viackrát hospitalizovaná na psychiatrii. Tiež uviedol, že poškodenú v čase prepustenia stretol, pričom sa jej vyhol a preto nie je opodstatnené tvrdenie poškodenej, že má obavu z jeho prepustenia na slobodu. K samotnému skutku uviedol, že ju neudieral tĺčikom na mäso, pričom krv, ktorá sa nachádzala na tomto síce bola jeho, ale dostala sa tam tak, že predmet bol v kuchynskom dreze a on si tam umýval ruku, ktorú si zranil pri vyrazení diery na dverách. V tomto smere namietal následne aj vyjadrenie znalca V. I. z KEÚ PZ Bratislava. Žiadal vyšetrovací pokus, rekonštrukciu skutku, poukázal na judikát č. 19/1971 týkajúci sa zavinenia a má za to, že v celom skutku absentovalo úmyselné zavinenie vo vzťahu k pokusu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák.

Záverom odvolania poukázal na svoju osobu, kedy uviedol, že v minulosti nemal agresívne konanie voči ženám, predchádzajúce odsúdenia boli pre neho poučením. Žiadal vypočuť svedkov C. a D. a vykonať s poškodenou konfrontáciu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obžalovaný pridrižoval písomných podaní, uviedol, že ho celá vec mrzí, poškodenú mal rád, pomáhal jej. Nemal žiaden úmysel ani motív jej ublížiť. Jeho konanie nebolo úmyselné, nasmerované k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Po incidente jej pomáhal. Nesúhlasil so zmenou právnej kvalifikácie a má za to, že by ho mal súd uznať vinného iba v zmysle obžaloby a uložiť primeraný trest. V žiadnom prípade nepoužil na poškodenú tĺčik.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu taktiež poukázal na dôvody odvolania a vzhľadom na preukázané dokazovanie žiadal oslobodiť v zmysle zásady in dubio pro reo, alebo ako druhá alternatívu navrhol upraviť právnu kvalifikáciu skutku v zmysle obžaloby a uložiť primeraný trest. Alternatívne v prípade uznania súčasnej právnej kvalifikácie uložiť trest miernejší.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (§ 315 ods. 1 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. V intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu determinovaným uvedeným ustanovením je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimku z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku a to dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a všetky jeho výroky spolu s odôvodnením, sú v súlade s § 163 ods. 1 Tr. por. Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov konštatoval, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a zákonné.

Jednou zo základných zásad rekodifikovaného trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci upravená v § 2 ods. 10 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy

obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarával súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak zistí, že toto nie je dôvodné.

Vo vzťahu k výroku o vine krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa v danej veci vykonal potrebné dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenú R. D., svedkov N. M., S. D. a C. W.. Oboznámil znalecké posudky znalcov z odvetvia chirurgie, z odvetvia psychiatrie, z odvetvia klinickej psychológie dospelých, z dobru prírodovedeckého skúmania a kriminalistických analýz, oboznámil fotodokumentáciu a ostatné listinné dôkazy.

V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd prvého stupňa pri dodržaní všetkých procesných ustanovení veľmi podrobne vypočul obžalovaného, poškodenú a odôvodnenie rozsudku vyčerpávajúcimi spôsobmi obsahuje nielen tieto výpovede, ale aj závery všetkých znaleckých posudkov a znalcov, ktorých na hlavných pojednávaní vypočul. Napadnutý rozsudok sa zapodieva kompletne aj so zmenou právnej kvalifikácie a s dôvodmi, na základe ktorých uznal obžalovaného vinného v zmysle pokusu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr.zák. a iné.

Odvolací súd bez potreby otrocky opakovať výpovede obžalovaného a poškodenej, ako aj výpovede znalcov na hlavnom pojednávaní tieto si osvojuje.

Naviac je potrebné konštatovať, že obžalovaný I. H. vo vzťahu k pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona a z pokusu pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona spáchané v časti v jednočinnom súbehu pred súdom urobil vyhlásenie, ktoré súd prijal a dokazovanie nevykonával. Celé dokazovanie preto bolo zamerané na začiatok skutku, ktorý súd po zmene právnej kvalifikácie, na ktorú bol obžalovaný riadne upozornený, kvalifikoval ako pokus ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k 155 ods. 1 Tr.zák.

Obžalovaný I. H. popísal vo vzťahu k uvedenému skutku priebeh známostí s poškodenou R. D. a následne aj priebeh skutku. V podstate nepopieral určité agresívne konanie voči poškodenej s tým, že niektoré údery jej vracal, nakoľko sa ona sama správala voči nemu agresívne. Poprel, že by na ňu útočil tľčíkom na mäso. Podľa neho niektoré zranenia si mala poškodená spôsobiť tým, že sa šmykla a udrela sa o vaňu, resp. o umývadlo. Po samotnom incidente, keď poškodená vyšla z kúpeľne jej pomáhal, podal jej lieky, nebola ohrozená na živote a taktiež jej nejaké lieky išiel na základe jej dožiadania po skutku kúpiť. Uviedol, že poškodená v kúpeľni bola agresívna, metala sa, búchala rukami o stenu a bola hysterická. Napriek tomu, že ju tiež udieral, nechcel jej v žiadnom prípade spôsobiť vážne zranenie, ťažkú ujmu na zdraví.

Poškodená R. D. opísala priebeh skutku tak, ako bol neskôr konštatovaný v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Jednoznačne konštatovala, že ju obžalovaný bil do tváre, hlavy, brucha, rebier a kde trafil, následne sa vrátil v ruke s tľčíkom na mäso, s ktorým ju udieral s tým, že teraz sa začne vypočúvanie. Neskôr, keď videl, že jej je zle, pomohol jej ľahnúť si na posteľ a dal jej lieky, ukradol jej peniaze, zobral telefón a nemala možnosť svoj stav oznámiť dcére.

Okresný súd veľmi podrobne vypočul znalcov nielen k zdravotnému stavu poškodenej, ale aj otázkam vierohodnosti jej výpovede. V tomto smere odvolací súd poukazuje na znalecký posudok S.. I.. W. D.,

X., ktorý jednoznačne konštatoval, že D. bola udretá päšťou, resp. tlčikom na mäso do nosa silnou intenzitou. V dôsledku úderov do hlavy pri predpoklade straty rovnováhy došlo k pádom hrudníkom na okraj vane a následne k zlomeninám 8. a 9. rebra. Niektoré údery boli slabšej intenzity. Uvedené zranenia si poškodená nemohla spôsobiť sama, pričom doba liečenia bola 5 - 6 týždňov a pacientka mala sťaženie spoločenského uplatnenia aj v dôsledku psychických príčin.

Znalci I.. I. Q. a I.. J. I. z odvetvia psychiatrie v znaleckom posudku vo vzťahu k poškodenej R. D. konštatovali, že táto netrpí duševnou chorobou, ale duševnou poruchou a tou je závislosť od omamných látok a poruchou osobnosti, ktorá je z veľkej miery dôsledkom závislosti od omamných látok. V osobnosti poškodenej znalci nezistili prejavy dlhodobého prebiehajúcej afektívnej poruchy. Konštatovali závislosť od omamných látok, ktorá však nemá vplyv na jej schopnosť vypovedať v uvedenej veci. U poškodenej nešlo o psychotický stav na časť skutkov, poškodená mohla správne vnímať okolnosti a priebeh skutkov a o týchto vypovedať. Určité skreslenie výpovede mohlo byť podmienené aj nepriaznivým emočným prežívaním od doby skutku, ale znalec I.. I. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vnímanie poškodenej nebolo ovplyvnené drogami. Kvalitatívne teda vnímanie poškodenej zmenené nebolo. Bola schopná o skutku vypovedať v kontexte reality.

Znalkyňa C.. J. R., C.. z odboru psychológie odvetvia klinickej psychológie dospelých v znaleckom posudku konštatovala, že poškodená sa javí ako osobnosť nevyspelá, citovo nezrelá, ľahko ovplyvniteľná. Z psychologického hľadiska akoby trpela citovou depriváciou a frustráciou. Tendencie k zveličovaniu, subjektivistické nastavenie, podliehanie dojmom devalvujú vierohodnosť jej výpovede. V súvislosti s vyšetrovaním skutku u poškodenej bola zistená zvýšená hladina úzkosti, obáv z obvineného. Tohto vníma ako človeka bez zábran a nevyspytateľného. Na hlavnom pojednávaní doplnila závery posudku v tom smere, že u poškodenej sa nevyskytla konfabulácia. Naďalej sa cíti byť ohrozená s poukazom na situáciu, ktorá je pre ňu ťaživá.

Znalkyne I.. W. F., C.. a I.. S. R., X.. z odboru psychiatrie vo svojom znaleckom posudku konštatovali, že obvinený trpel a trpí závislosťou od heroínu a kokainu, má prítomné prejavy patologického hrdania, pričom pohotovosť k závislosti je stav trvalý. V čase spáchania skutku mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania a toto ovládať. Je u neho indikované ochranné protitoxikomaničné liečenie. Na hlavnom pojednávaní znalkyňa I.. W. F., C.. sa pridržiavala znaleckého posudku a uviedla, že u obžalovaného boli zistené prítomné rysy asociálneho správania impulzívneho so zreteľom na jeho povahu, osobnostné rysy. Netrpel skutočnou chorobou vo forme psychózy.

Okresný súd s poukazom na zranenia poškodenej, spôsob ich spáchania, ako aj na predmet, s ktorým obžalovaný útočil na telo poškodenej, správne potom kvalifikoval konanie obžalovaného ako pokus z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr.zák., ktorého sa páchatel dopustí takým konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu činu bez jeho ďalšieho konania nedošlo. Tá skutočnosť, že obžalovaný útočil na poškodenú okrem iného aj tlčikom na mäso, bola jednoznačne preukázaná tak výpoveďou poškodenej, ale aj znalcom V.. C. I., z KEÚ PZ Ministerstva vnútra. Znalec jednoznačne konštatoval, že krv nachádzajúca sa na zaistenom predmete ako biologický materiál je zhodný analýzou DNA s profilom DNA obžalovaného. V tomto smere bola preto obrana obžalovaného vyvrátená a považovaná za účelovú.

Výpoveď poškodenej, ktorej vierohodnosť obžalovaný namietal, nebola spochybnená. Napriek menším nezrovnalostiam v jej výpovedí je nutné konštatovať, že samotný skutok prebiehal veľmi intenzívne, agresívne a pre poškodenú sa jednalo o silný traumatický zážitok. V tomto smere je dôležité poukázať na výpovede znalcov I.. W. D., ktorý konštatoval, že zranenie nebolo možné si spôsobiť samotnou poškodenou ani jednorazovým pádom na zem. Znalkyňa I.. W. F., C.. a I.. S. R. popísali osobu poškodenej, pričom nespochybnili vierohodnosť jej výpovede. V tomto smere je treba povedať, že súd vychádzal z foréznych dôkazov, t.j. zo záverov znaleckých posudkov a preto v plnom rozsahu bolo na mieste prekvalifikovanie skutku a následne uznanie viny obžalovaného z pokusu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák.

S takýmito závermi súdu prvého stupňa sa plne stotožnil aj odvolací súd, pričom nezistil žiadne pochybenia, resp. absenciu dôkazov, ktoré by bolo potrebné vo veci opakovať, resp. doplniť a preto vinu

obžalovaného považoval za plne preukázané bez akýchkoľvek pochybností a plne sa tiež stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku.

Vo vzťahu k výroku o treste s poukazom na § 34 Tr. zák. súd konštatuje, že pri zločine v zmysle § 155 ods. 1 Tr.zák. je základná trestná sadzba 4 až 10 rokov. Okresný súd správne použil ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. konštatoval, že nie je možné priznať žiadnu poľahčujúcu okolnosť obžalovanému práve s poukazom aj na predchádzajúce odsúdenia. Na druhej strane zistil príťažujúcu okolnosť a to § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože spáchal viac trestných činov. Túto skutočnosť aj správne zdôvodnil, vyhlásil, ale pri písomnom vyhotovení došlo k zjavnému omylu, kedy na miesto § 37 uviedol § 36 Tr. zák. išlo o pochybenie zjavného charakteru, ale toto nemalo vplyv na celkovo vyhlásený výrok o treste. Nakoľko nešlo o písársku chybu, nebolo prikázané súdu vypracovať opravné uznesenie. Pri správnom použití aj ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. súd upravil trestnú sadzbu rozpätím 7 rokov až 13rokov a 4 mesiace a v takto upravenej trestnej sadzbe uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov a 8 mesiacov. Predmetná výška trestu vystihuje spôsob spáchania skutku, jeho následok, ale aj osobu obžalovaného, ktorý bol v minulosti súdne trestaný a to aj pre násilnú trestnú činnosť. Je treba tiež konštatovať, že trest je súhrnný pri zrušení trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. OT/103/2014 zo dňa 04.07.2014, právoplatného dňa 04.07.2014. Nakoľko odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by viedli ku konštatovaniu neprimeranosti uloženého trestu považoval trest uložený súdom prvého stupňa za správny a zákonný s tým, že aj zaradenie obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je zákonné.

Nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie obžalovanému vychádzalo zo záverom znaleckého posudku znalkyň I. W. F., C.. a I. S. R..

Výrok o náhrade škody vo výške 1.500,- € poškodenej R. D. vychádzal z jej výpovede a túto poškodený nenamietal.

K námietkam obžalovaného je potrebné uviesť, že tieto súd nepovažoval za opodstatnené práve s poukazom na závery znaleckých posudkov, ktoré nespochybňovali tú skutočnosť, že zranenie poškodenej bolo spôsobené tak, ako to samotná poškodená uviedla. Je pravdou, že fotodokumentácia zranení nebola robená ihneď po skutku, ale táto objektívne zachytáva stav poškodenej a znalci pri svojom hodnotení zranení na základe svojich lekárskejších vedomostí zhodnotili spôsob a mechanizmus zranenia, pričom nevychádzali len z predloženej fotodokumentácie.

Nakoľko odvolací súd nezistil žiadne pochybenie v napadnutej časti rozsudku, preto v zmysle § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.